

QUÆSTIO MEDICA,
QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
MANE DISCUTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORUM,

Die Jovis trigesimâ primâ Januarii 1709.

M. JACOBO FOURNEAU,
DOCTORE MEDICO,

PRÆSIDE.

An totum Generationis opus solis Mechanices legibus absolvatur?

I

GENERATIONE majus nullum habet Natura miraculum, majus autem? imò verò unum habet. Tota in Generatione, nihil aliud molitur; hæc tota se refert: plenissima Animantium, generat ubique; perpetuò nova abeuntibus subrogat: non aliâ ratione semper florens; semper eadem. Animantium innumera species: Plantæ non solum, sed etiam Metalla, Lapides; quin Aqua forsân & Terra, hoc nomine censendæ sunt. His omnibus vitalitatis character, fabrica propria, artificiosa organorum compositio; quâ diversâ diversæ species insigniuntur. Qui vivere enim inficeris, quibus tam admirabilis est partium structura: ea per totam speciem uique sibi constat; ea singulis, dum crescunt, per totam ætatem inheret: non meliori sanè argumento ipsis Animantibus vita tribuitur. Conformari igitur & crescere sive nutrirî proprium est Animantium: utriusque verò exordium videtur à Generatione. Nimirum omnia suis quaque ovis feminibusve Animantia continentur, gignuntur, auferunt. Latent primùm in feminibus: prodeunt deinde ubi nutrirî incipiunt; (quod generari dicitur) & adulta vivunt sub Animantis aliqua specie: tandem exoleta fariscunt, cadaverum nomine tunc nuncupanda: triplici adèò subeunda conditione; feminis, Animantis, & cadaveris. Ex femine fit Animans alimento accedente; ipsum autem alimentum ex cadavere. Sic fatali quadam

serie omnia nutriuntur vicissimque nutriunt: & in eo est perennitas Naturæ; quæ perpetuâ quâdam *ἀναζωοποιήσας* ipsa sese renovat. Tantæ autem vicissitudinis instrumentum, motus cuiusdam Materie subtilissimæ per omnia pervadentis: sive sit Sol; sive Solem ipsa cum reliquo vortice rapiat. Ab eâ excitantur à semine Animantia & crescunt; ab eâ intereunt. Ut duæ sint omnino Naturæ partes; altera quæ efficiat, id est moveat, Materia illa mobilissima; altera quæ efficienti se præbeat, Animantium omne genus; tertium nihil superfit.

NATURAM lustranti quæ non occurrit corporum varietas? quæ in tanta varietate constantia? Varietatem casus aliquo jure sibi vindicare possit; at constantiam certæ causæ atque constanti nunquam eripiet. Eam causam in semine Physicus investigaverit, nusquam alibi inventurus. Unius seminis vis ea est, ut si inciderit in naturam concipientem; nactumque sit materiam, quâ ali augerique possit; ex eo prodeat consentaneâ suo quidque generi conformatione. Ab his incunabulis exurgit quicquid conformatur atque nutritur. Quis porro in Fossilibus utrumque non cogatur, ut in cæteris Animantibus agnoscere? omnia percurrere immensum. Sint instar omnium Lapides: Crystallo hexahedrica est figura; dodecahedrica Smaragdo; Adamanti octahedrica; Islandicæ cuidam crystallo prismatica, quæ vix definitur queat &c. Sabulo etiam calculosorum non deest propria species; rhomboidalis novo recentiorum conspicio deprehensa: unde sit iusta suspicio ut semine Vermes, ita sabulum oriri in Animalium corporibus. Jam interiora Lapidum rimanti occurrunt in quibusvis ductus venarum instar: his stipatis constant lamellæ sibi invicem superstratæ; quibus totum coagmentatur lapideum corpus: norunt id apprimè Lapidæ atque Structores: sed paucis notum Adamanti sic etiam esse; ut quam in partem hi ductus protendantur, eam versùs, fortiori ictu dissiliat lapis, quâvis aliâ invictus. Quid plura addere opus est; habes in his ductibus veræ nutritionis organa; veræ, inquam, non ementitæ illius, quam finxit Schola, atque juxtapositionem vocavit. Hæc viâ verè vitali mcant, digeruntur alibiles succi in totam lamellarum compagem; ac forsân remeant: Naturæ enim solemnem in orbem reditus. Dubitas adhuc? insculptas novello lapidi notas observes; ut crescat lapis, crescant & notæ. Nescis cryptas intra gypsum incisâs aliquo post tempore intrumescere? quot & aliæ? quibus vincatur, quæ pro inanibus huc usque habita sunt nutriti haud aliâ ratione atque ipsa Animalia. Ad eandem planè legem omnia peraguntur in rerum Universitate: omnibus ingenitum est corporibus conformari: omnibus etiam consecutione quadam nutriti: hac duplici virtute constat uniuscujusque natura; nec cuiquam generari aliud est quàm conformatum, ut decet, in sua quidque specie incipere nutriti. Cui igitur & conformationis & nutritionis explorata sit origo, huic totius Generationis mysteria, aperiantur necesse est.

DIVERSIS Sexibus Animalia à se invicem apertè distinguunt; obscurius Plantæ; nullo forsân Lapides cæteraque Animantia. Quibus diversi, in iis utrumque ad Generationem aliquid conferre notum est: non perinde notum quid alter conferat & alter. His placet semen à Maribus tantum fundi; nullum à Fœminis: illis à Fœminis quidem, sed infœcundum: plerisque & Maris & Fœminæ fœcundum esse. Verùm in quo seminis vis illa fœcunda sit posita, altera est controversia multò gravior. A semine masculino ceu coagulo menstruum in Mulieribus sanguinem in sese conglomerari vult Aristoteles; indeque conformari. Meliori Veterum parti celebratur Vis Formatrix in semine hospicans, quæ sibi domum architectatur, idoneam materiam nacta: hanc satis dudum explosam in scenam nuper reduxit Philosophus Angelus, rursus explodendam. Vi Plasticæ affines sunt seminales Idææ, Typi, & aliæ id genus voces, nihil sonantes. Pyrotechnicorum qui subtiliores haberi volunt, non fermentationi, sed acido cuidam feminali Generationem assignant: idonei parùm quos hic sequamur auctores; nam qui toti in destruendis igne corporibus, quâ generentur ratione sat gnaros vix credam. Quid juvat plures ejusmodi nannas recensere: ad eos veniamus, qui cæteris altius sapere se putant. Hi Motum clamant omnium unicam in rerum Naturâ causam, Mechanices est, inquiunt, non solum quod spiramus, quod vivimus; sed etiam quod generamur, quod in homines conformamur. Si eos audiamus; in Animali pubescente, magnitudinem suam ferè adepto, abundant alibiles succi: hi à singulis corporis partibus restui, in loca certa secedunt; (Testes in Maribus, in Fœminis Ovaria) ibique semen & ova constituunt. Eo pacto in ovi ac seminis liquore, partes omnes Animalis temerè quidem jacentes, continentur; quippe idonei partibus nutriendis succi, eodem loco quo partes ipsamet habendi. Accedente itaque

feminis masculi spiritu, excitæ partes illæ ita disponuntur, ut quæ omnes Cerebro congeneres hinc, illinc omnes quæ Hepati, Magneticâ quâdam virtute sese mutuo apprehendant; sicque integrum Animal exurgat. Talia sunt ut optata magis quàm inventa videantur. Quid enim est quod nutrimentum volunt, partium quibus non adhæsit, vicem repræsentare; an non illud est ad feminales Ideas revolvî, à quibus tantoperè refugiant? Sed instant, singulis nutrimenti particulis nulla scorsum est conformatio; ex omnium coagmentatione ea tantum emergit: & hoc ipsum est, quod præcisè negaverim: omnes v. g. quæ Cerebro congeneres sunt partes, in Cerebrum coagmentari posse: quis enim sanus non videat eas tantum Magneticâ illâ vi congerendas esse in acervum; Cerebri immane quantum dissimilem. Deinde quidni in unum quandam nervum, eumque magnum, nervæ omnes particule coeant? Sic venosæ & cæteræ quas vocant similes. Demum in hac sententia parum diversa Sexuum ratio perspicitur: in amborum alterutro quicquid ad Generationem opus est ferè reperitur: imò Generationi nocere videtur utriusque feminis mixtura: si verò spiritum à maculo, materiam à semine tantum suppeditari dicas; unde, quæso, mascula omnis proles originem duciat? Nec se victos adhuc farentur; ruentem causam exemplo Iululeni credunt se fulcire: afferunt Salium concretionem, in qua uniuscuiusque Salis propria figura constantè usque retineri observatur: sed litem lite resolvunt: particulis enim salinis, an mero ex motu nativa sit conformatio? hoc ipsum controversum est. Oberudunt tandem decantatam Chymicis illam è cineribus *drachmas*; quibus id unum respondeam; tam putidis commentis fidem habere, eis turpius esse, quàm illud quod volunt, non posse defendere.

I V.

UTINAM tam facile esset vera invenire, quam falsa convincere: sed omnibus fere in rebus, maxime in Physicis, quid non sit citius quàm quid sit, dixerimus. Et Recentiorum & Veterum de Animalium conformatione retulimus opiniones, plerasque risu potius quàm oratione ejiciendas; Mechanice ipsa, quæ nihil intentatum hodie relinquit, impares tanto operi suas vires experta est: quæ potior superesse possit sententia? non videtur. Nodus hic Gordius est; secandus, non solvendus: frustra quaras causam, ubi querenda non est. Tam admirabilis compositio, quæ in Animalium generatione prodit, non quotidianum est opus Naturæ; non fit hodie; nec fiet cras; facta est à primo rerum initio; ut exordium vitæ, aut saltem quasi vitæ, omnibus Animalibus idem sit atque ipsius Mundi. Habet nimirum in suo sinu Natura rerum, quicquid futurum est, jam expressum ut futurum est; omnia suo quæque tempore in lucem promptura. Hæc vero quandiu tenebris premuntur, semina vocamus; (Embryones vel Germina rectius dixeris) in quibus Mundus alter continetur, semper succedens prioris senescentis ætati. Illorum porro seminum, quæ forsitan infinita esse oportet, quis videtur locus satis capax? vel minimus; si ad eorum exiguitatem, quæ pariter infinita est, attendas. Nam quod miraculo miraculum cumulat; semen semini inest; huic alterum; alteri novum, conformatum ut prius; & sic in immensum; ut ad id quod penitissimum est nunquam pervenias. Crassam rei adumbrationem habes in poculorum illa compositione in se invicem inclusorum, quam Synthesin olim vocabant. Progredi verò semper à minimis ad minora etiam minimis; nec consistere unquam posse in omnium minimo; intelligit supra caprum suum esse Mens humana, non supra Naturæ vires; quandoquidem videt demonstrationis fide, Materiam infinitè secari posse ac dividi. Absit igitur ut credas semina cuiusque rei extra se invicem posita promiscuè vagari incerta sede, quoad propriam fuerint nata; quoquo modo, sive potu vel cibo, sive aspiratione aëris, singula suis Animalibus incident. Non distracta sunt ejusdem speciei semina; cum possint tam nullo Naturæ negotio, in angustissimum spatium cogi. Habuerunt primi Parentes à Protoplaste sibi ingeneratum, quicquid Hominum natum est; quicquid nascetur; si oportet etiam nasci ad infinitam annorum seriem. Sic & cætera omnia creavit simul summus rerum Conditor; ut Sacri Codices ipsi loquuntur.

V.

IN Animalium Masculorum semine novum conspiciendum fluitantes Anguiculos recogit: Nihil proelivius quam in eju modi animalculis spem prolis omnem reponere; multa sunt tamen, quæ à sententia plestique accepta me abducant. Primò quidem, Anguiculorum illorum, qui vulgo Vermes, vegetum corpus ac valens, adulta perfectaque esse Animalia suadere videtur; porro nisi ita esset, cur imperfecta, quotidie non increverent; parent vitæ, quibus alimentum accedat; nutriendum corpus cò natum est, ut diducatur in molem nimio

quanto ampliorem ; nec alimenti ea est penuria , ut saltem aliqua magnitudine augeri non debeant , cum tamen eandem semper retinere conspiciantur. Deinde Seminis masculi nec vis nec natura memoratis Anguiculis contineri videtur : quid enim illis est cum Aura feminali & particulâ propriâ indolis , summè tenui mobilique ; cuius afflatu & pubescentis Maris & Fœminæ concipientis corpora adeo immutantur. Postremùm quâ viâ Anguiculos jam Uteri sinu receptos , ad ovaria deduces ? per Tubas ? ab Utero in Mulieribus non stylo sunt perviæ : Sanguinis circuitu ? vix credendum , nec alicubi hætere tot Mæandris circumductos ; nec falso liquore lædi , alio prorsus à semine. Sed Utero non egrediuntur , ut saniores credunt , ibique in ova huc delapsa se induunt per foramen petioli , valvulâ munitum : huic liquidem valvula , aiunt , caudam obdit , seu pessulum , Anguiculus ingressus ; ne quisvis alius eodem subeat : ingeniosum Commentum ! Fac tamen in ova , nescio quâ ratione , irrepsisse : superest difficilior , iis qui perinde ac nos Mechanicæ rejiciunt , inenodabilis ; quomodo funiculus umbilicalis , quem diunt esse eandem Anguiculî , propagines suas in totam Placentam dispergat ? id est , quomodo Placenta ipsamet conformetur ? eum tora umbilicalibus vasis contexta sit. Quid igitur , inquires , in omni omnium Animalium semine Anguiculi deprehendantur ? in promptu causa est ; Seminali in liquore vis est fœcunda , Alimentum dulce ; facilis ab utroque vita , quibusvis ovulis in seminalem laticem irrepenribus. Jam igitur Anguiculos illos adeo decantatos , quæ Animalia sunt verè perfectæ , pro signo tantum fœcunditatis habere non pro causa. Sed ubi tandem habitat Embryo ; Animalis compendium ? Auram seminalem sequere ; hac duce invenies. Ea per Uterum toti V. G. Mulieri inspirata , à Sanguine quem miris modis afficit , in Ovaria fervorem & tumultum infert : hinc maturioris ovi liquor rarefit ; sicque premittit vasa quibus succi ad ovum appellantur ; sibi que adeo commearum intercipit : unde fit , ut ovum calyculo , cui per simplicem vasorum oculationem adhæret , facie deripiatur : dum per angustissimum foramen extra Ovarium propellitur ; muscularium & Ovarii & calyculi fibrarum contractione : quem nixum adjuvant extremæ Tubæ lacerti , qui parturienti Ovario suppetias veluti latenti , sese surrigentes illud apprehendunt stringuntque : eo situ servato , ut Tubæ meatus Ovarii foramini ad amissum sese opponat ; ovum Ovario ejectum excepturus , in Uterum hac viâ advhendum. Sed quò me rerum traxit ordo ? solis ovi penetratibus insidere mens erat ; Embryonem hîc tandem repertum contemplaturus. Ille deses , torpidus , totus in se confidens , jam jam adventante feminali aurâ excitatus , erigitur. Funiculi siquidem umbilicalis non citius cæca relaxet spiramenta seminalis fervor , quam succi ejusdem operâ tenuiores facti ad Embryonis corpulculum permanent ; quos si semel is corde conceperit jam vivus habendus est : coreulo enim micante incipit Circulario novitii Sanguinis ; adeoque simul vita. Interim explicatur magis ac magis contractum corpus ; alibili lucco partibus hiantibus affatim suppetente : ut brevi sub aspectum veniat non amplius Embryo , sed Fœtus vocandus. In his omnibus quas partes agat Meehanice facile videas : Mira lane quæ hîc præstat Morus , sed solvite ? An præeunte potius narivâ ipsorum corporum conformatione ? Ea est prorsus quam Morus rectrigem moderatricemque meritò appelles ; sine qua vagus ille , incertus atque andens infœcundus foret.

Non ergo totum generationis opus solis Mechanices legibus absolvitur.

Domini Doctores disputaturi.

M. Joannes-Baptista Chermel, Medicus Regis ordinarius.	M. Philippus Caron.	M. Alexander Michaël Denysen.
M. Andreas Gressé.	M. Joannes Gelly	M. Abrahamus Thewart.
M. Armandus Josephus Collot.	M. Claudius Butlet , Regis Hispaniarum Archiater.	M. Bertinus Dieuxvoysé , Anti- quior Scho'æ Magister.

Proponebat Parisiis C A M ILLUS FALCONET Lugdunæus,
Baccalaureus Medicus. A. R. S. H. 1709.

Typis Viduæ Francisci Muguet , Regis & Facult. Medicinæ Typographi.